

بررسی سهم و نقش صنایع دستی در روند توسعه اقتصادی - اجتماعی

اطلاعات سیاسی - اقتصادی، بیستم خردادماه جاری، برابر بود با روز جهانی صنایع دستی. به همین مناسبت مراسم نیز در کشورمان برگزار شد و محافل هنری و دانشگاهی و مراکز برنامه ریزی و اجرایی فریبک به فراخور حال و باور و برداشت خود به بحث و گفتگویی نه چندان پررسانه پیرامون این مقوله پرداختند.

ما بر این باوریم که صنایع دستی و با به تصویر و هنر - صنعت در مدار بررسیهای کارشناسی و تخصصی، کلاسی در دم تنیده از ظرافت‌ها و پیچیدگی‌های فرهنگی - اقتصادی را پیش روی می‌نهد و به اعتبار همین ویژگی است که لاجرم بایستی پذیرفت در برخورد با صنایع دستی هنر پیوستگی و تلفیق بین دو بخش هنر و صنعت، اصل است و دیگر هیچ.

هر یک سازنده، نقش و رنگ، بر روی ما سبککاری، سطح انگاری و مطلق انبساطی در هر دو زمینه، چیزی نیست مگر ساده انگاری و کوتاهی.

شأنگونه که پذیرفته نیست توجهات اقتصادی را محمل راهبری صنایع دستی بسوی تولید انبوه و به دور از ظرافت‌های هنری و اصالت‌های فرهنگی قرار دادن، به همان نسبت نیز خودسرانه و دیرانگیزی است هنر مطلق را نشانه رفتن و اصل انگاشتن.

در یک کلام، صنایع دستی با برخورداری از قابلیت‌های بازرگانی و صادراتی در روند رشد و توسعه اقتصادی، می‌تواند و باید با حفظ اصالت‌ها، به مثابه نماد و نشانه میراث فرهنگی کشور مولدیت گذشته خود را باز بیاورد و بر چهره‌ها واقعی خود تکیه زند. تنها بایستی به یاد داشت که این کلام در هم تنیده از ظرافت‌ها و پیچیدگی‌ها را بایستی، با حوصله و معانت گذرد. چرا که برشورهای آسی و مناسبت بر پایه سلیقه‌های فردی و حتی گروهی غیر کارشناسی و یکسویه، نه تنها سودی در پی نخواهد داشت، بلکه خطر آفرین نیز خواهد بود.

به محال روز جهانی صنایع دستی میانه و دستمایه‌ی یوف برای طرح بهره‌ی مسایل پیرامون این رشته از فعالیت اقتصادی - هنری کشورمان در نهمین شماره از نشریه سیاسی - اقتصادی اطلاعات. در مقاله حاضر پیرامون صنایع دستی و هنر، باسجام مباحثات علمی صنایع دستی که در این مجسمه ارائه شده، فراهم آمده از نظرات کارشناسان و مسئولین سازمان صنایع دستی است که از این بابت سپاسگزاران هستیم و تولیدشان را آرزو می‌کنیم.

تحولات اقتصادی و اجتماعی دوران پس از جنگ جهانی دوم. از جمله رشد فزاینده جمعیت، سیاست تأمین اشتغال کامل بوسیله دولتها و به ویژه رقابت در زمینه توسعه اقتصادی و افزایش درآمد سرانه در کشورهای درحال توسعه. مسائل کوبه‌گونی را مطرح و اتخاذ تدابیری فوری را اجتناب‌ناپذیر می‌ساخت. یکی از راه‌ها و ظاهراً ساده‌ترین آنها، الگوپذیری از کشورهای پیشرفته و صنعتی کردن صنایع درحال توسعه بود. از اینرو کلیه منابع مالی و انسانی در این راه بسیج و تمامی تمهیدات بکار گرفته شد. ولی نتایج حاصله جز در پاره‌ای موارد چندان موفقیت‌آمیز نبود. زیرا اجزای طرح‌های عظیم صنعتی به موازات مزایایی که داشته و دارد نمی‌توانست مشکل اساسی کشورهای درحال توسعه را که ایجاد کار و اشتغال دائم برای توده‌های وسیع انسانی است بطور کامل حل کند. اولاً اجزای طرح‌های بزرگ صنعتی نیاز به سرمایه‌گذارانی کلان‌داره که با استفاده از ماشین‌آلات سنگین و متخصصان خارجی امکان‌پذیر است و صنایع درحال رشد از منابع ارزی محدود خود امکانات زیادی در این زمینه ندارند. ثانیاً ماشین‌آلات جدید اغلب با استفاده از ابزارآلات کم‌بها و مصنوعی کارگزارانی ارزان می‌شود و نقش معانی در ایجاد کار و بالا بردن سطح اشتغال ندارد.

کشورهای درحال توسعه معمولاً دارای بافت اقتصادی خاص خود هستند. زیرا بخش قابل ملاحظه‌ای از نیروی انسانی آنها در خدمت کشاورزی و دامپروری است و فعالیت‌های صنعتی نیز با بازاری ناچیز در مقیاس صنایع مونتان محدود می‌شود. و این خصوصیات همراه با ویژگی‌های دیگر مانند درصدهای فوق‌العاده جمعیت، پایین بودن میزان پرداخت محصول فروارده صنایع و نداشتن بسیاری از امکانات زیربنایی موجب آن شده است که اینگونه صنایع نتوانند به اقتباس از الگوهای توسعه اقتصادی صنایع پیشرفته به موفقیت قابل ملاحظه‌ای دست یابند. با توجه به این واقعیت و اینکه صنایع درحال توسعه به‌ویژه احساس کرده‌اند که روزیروز فاصله آنها با کشورهای پیشرفته افزوده می‌شود. گوشش داشته‌اند که امکانات با بهره‌مورد خود برای برگردن دستکم بخشی از این فاصله استفاده کنند. و برخی از اینگونه کشورها مانند هند، پاکستان، چین، مکزیک و... که دارای صنایع نسبی پرمهاله و با پیشروانه بودند، صنایع نسبی را برهان یک، رده‌مکمل در اقتصاد خود مورد حمایت و تقویت قرار دادند و از این رهکار به نتایج مطلوبی نیز دست یافتند.

صنایع نسبی دارای اثرات قابل ملاحظه‌ای در برطرف ساختن و با تنظیم و تعدیل مسائل اجتماعی و توسعه اقتصادی دارد که این مهم را در این مختصر از ایجاد صنایع مورد بررسی قرار می‌دهیم.

نقش صنایع دستی در بالا بردن سطح اشتغال

بدون تردید یکی از دلایل مهم در توجیه اقتصادی - اجتماعی صنایع دستی، نقش آن در رفع زیربادهای بیکاری است. بیکاری از جمله مسائل پیچیده و پرتنوع کشاورزی روبرو شده و مولود افزایش جمعیت است. در این انواع بیکاری، موالدین آن در وهله‌های درحال توسعه، بیکاری پنهان است و به ویژه در آن دسته از کشورها که هنوز ساختار جامعه کشاورزی و روستایی، بصورت سنتی و کهن باقی‌مانده است. بیکاری پنهان گاملاً به چشم می‌خورد. به این سبب که مثلاً برای هر فردی از ۲ تا ۴ هکتار زمین، تقریباً به کار اشتغال دارند ولی در حقیقت می‌توانند ۲ تا ۳ نفر را زائدند. یعنی ۲ نفر با استفاده از وسایل جدید کشاورزی می‌توانند سهولت ۲ هکتار زمین را مورد بهره‌برداری قرار دهند. بنابراین ضرورت دارد امکانات اشتغال برای این نیروی طغراناً دارای کارولی واقعاً بکار فراموش شود چرا که در همان‌جا، سرود و برود ماشین‌آلات کشاورزی، بیکاری پنهان به اقتصادی گاملاً اشتغال تولید می‌شود و اگر امکان بکارگیری افراد در روستا موجود نباشد، ناچار نیروی کار به مهاجرت خود اشتغال دست می‌دهد. در نتیجه مهاجرت نیز خود برده‌آورنده بسیاری از معضلات کثرتی کشورهای جهان سوم از جمله کشورما ایران است، زیرا نیروی مهاجر به شهرها بیشتر به علت نبود امکانات کافی برای جذب آنان در وهله‌های اولیه به کارهای گداز می‌نشیند و... برپه‌رازه و مشکلات موجود در زمینه‌های بهداشت، مسکن، آموزش و... را شدت می‌بخشد. خوشبختانه امروزه با امکانات گسترده‌ای که در زمینه آموزش و طی صنایع دستی به کشورهای خارجی وجود دارد، می‌تواند برای این نیروی زائد در بخش کشاورزی، شیخ و دامداری و دامپروری، برپه‌آنان به شهرها بکارگیری کرد. یعنی هر شرایطی که بخش کشاورزی دارای نیروی انسانی زائد نباشد. باز این اقدام به علت خصوصیات بارز صنایع دستی که فصولی بودن آن است قابل توجه خواهد بود. چرا که کشاورز دردمندی از سال (حدود ۴ تا ۵ ماه) بیکار و غیرموجود است. با کمک‌نیز به بخش کشاورزی، این زمان اوقات، یافته و گد به ۸ ماه نیز می‌رسد. مسأله است برای ماهیهای بیکاری کشاورزان و خانواده آنان باید فکر اساسی بشود زیرا در شرایط صورت با توجه به بیکاری آنان از بیکاری و ناامنی برون درآمد حاصل از کشاورزی برای امداد خانواده پرجمعیت روستایی از سوی دیگر، روستائیان چاره‌ای جز مهاجرت به شهرها نخواهند داشت.

امروزه به تعبیر ثابت شده است که ایجاد امکانات رفاهی مانند آب، برق، جاده و برخی از خدمات آموزشی و بهداشتی، به تنهایی به نفعی برای مایند جمعیت در روستاها کافی نیست. بلکه مهم و اساسی، ایجاد شیخ و درآمد برای ماهیهای بیکاری و فراغت روستائیان است و صنایع دستی با فعالیتها و خصوصیات ویژه خود از جمله عدم نیاز به سرمایه‌گذاری زیاد و امکان ایجاد و توسعه آن در مناطق روستایی از جمله در داخل محله روستا، روستائیان می‌توانند چنین نقش مهمی را بنحو مطلوب ایفا کنند. چنانکه در حال حاضر نیز در تعداد زیادی از روستاها، کشاورزان و خانواده‌هایشان با پرداختن به صنایع دستی و تولید محصولات مانند قاشق، کلبه، پارچه‌های دستباف، سرامیک و... به درآمد جزیی قابل توجهی دست یافته‌اند و همین امر عامل مهمی در جلوگیری از مهاجرت آنان به شهرها بوده است. علاوه بر آن در برخی مناطق (ظرف مناطق کم‌بهره) به علت نبود امکانات کشاورزی و با فعالیت‌های صنعتی بصورت

رئیس شورای جهانی صنایع دستی: شرکتهای چند ملیتی با تولیدات یکسان و انبوه خود در سراسر جهان، در جهت محو فرهنگ و هویت ملی کشورهای بی‌وقفه تلاش می‌کنند.

از سال ۱۹۶۲ با تأسیس شورای جهانی صنایع دستی وابسته به یونسکو، صنایع دستی در قالب یک هنر - صنعت و به عنوان بخشی از زندگی فرهنگی و حیات اقتصادی ملل مورد توجه قرار گرفت.

جدید صنایع دستی و خانگی می‌تواند مهمترین منبع کار و اشتغال باشد.

اگر کشورها در مناطق روستایی کشور و در تقاطعی که فعالیت کشاورزی کار اصلی و عمده را تشکیل میدهد و نیز در مناطق عشایری که طبعاً شیخ اصلی حران دامداری است، به‌توان فعالیتها در زمینه‌های صنعتی مطرح شده و می‌تواند کار جزیی تلقی شود، در نتیجه، نیز بصورت کار دائم و هم به شکل فعالیت غیر دائم قابل توسعه و گسترش است. در شهرهای کشور، صنایع دستی به صورت کارگرمایی برای بسیاری از علاقمندان ایجاد حرفه و شغل اصلی می‌کند و گروهی نیز به صورت نیمه وقت و پس از فراغت از کار اصلی به فعالیت در رشته‌های مختلف صنایع دستی مانند فلزکاری، سفالگری، پارچه‌سازی، خاتم‌سازی و... خواهند پرداخت.

نقش صنایع دستی در ازدیاد درآمد سرانه

امروزه در بین کشورهای مختلف، تلاش برای ازدیاد درآمد سرانه بصورت رقابتی پایان‌ناپذیر درآمد است و همین نظر سیرده که اگر کشورهای جهان سوم جزیی بتوانند فاصله و شکاف کنونی را که بین آنها و صنایع پیشرفته صنعتی وجود دارد، طوط کنند در برنامه‌های خود توفیق حاصل کرده‌اند از اینرو توجیهی نیست هر عاملی که به افزایش درآمد سرانه کشورهای درحال توسعه کمک کند درخور اهمیت است و صنایع دستی نیز در این زمینه مزایایی مانند کار چالب، برودت، آسانی تکنیک و عدم احتیاج به آموزش فنی و تخصصی و تأثیر فوق‌العاده آن در افزایش سطح اشتغال و... بیش از هر فعالیت اقتصادی دیگر، زمینه برای توسعه و پیشرفت دارد و به ویژه در مناطق روستایی و عشایری، صنایع دستی می‌تواند به‌توان دومین منبع درآمد برای این اقشار کشور مانند مسلمانان و بلوچستان و مسلمانان به حساب آید. خوشبختانه در سالهای پس از انقلاب با توسعه راههای ارتباطی و شبکه حمل و نقل، امکان دسترسی روستائیان به شهرها به مراتب بیشتر از سابق بوده و با صرف کمترین هزینه و

فرآورده دستی با رنگ کهنه خصوصاً تصادفات تاریخی اجناس و فرهنگی کشور حمل تولید شده می باشد، میواند هم عامل مهمی در معرفی فرهنگ و تمدن آن کشور به حساب آید هم اینکه موجهی برای جلب و جذب توریست و جهانگردان خارجی قلمداد شود امروزه دیگر تنها آثار تاریخی وسیله جذب توریست به ممالک درحال توسعه که اگر آداباری تمدنی گین هستند، نیست بلکه هنر، آثار فرآورده های دستی با طرح و اسامی خاص ویژه، موزن مطرح بوده و می تواند شکل بدنی های تاریخی هر کشور باشد تا آنجا که در برخی از ممالک که کانون صنایع دستی به شمار می روند.

نقش صنایع دستی در توسعه صادرات

از جمله مشخصه های کشورهای در حال توسعه، انحصار تک محصولی و انکاد به یک یا احتمالاً چند قلم محدوده کالای صادراتی است. ضمن آنکه اینگونه ممالک، بیشتر صادر کنند مواد خام مانند نفت، پنبه، لپوس، گد و غیره. هجند متعلقه تجریان بنسند آمدن بازیگرانی گین مثلانی نشان داده است با مختصر کاهش در بهای جهانی این مواد به یکباره، ترقاً پرخوابی ممالک صادر کننده اینگونه مواد دچار چنان عدم موازنه ای میشود که گاه، حیات اقتصادی آنها را تهدید به ناپویی می کند. از طرفی بنیان اقتصادی ممالک در حال توسعه به گونه ای است که برای اجرای برنامه های توسعه اقتصادی و اجتماعی و حتی در مواردهای برای تأمین حداقل نیازهای خود به ارز احتیاج دارند که این امر در گرد امکان صدور مواد اولیه و محصولاتشان به خارج است. لذا توسعه صادرات اعم از صدور مواد خام کالاهای نیمه ساخته و صنایع دستی و در نتیجه ایجاد در آمدهای ارزی، از شرایط اساسی توسعه اقتصادی است.

در سالهای اخیر، صدور محصولات دستی نه تنها توسط کشورهای جهان سوم، بلکه توسط برخی از ممالک پیشرفته نیز مورد توجه خاص قرار گرفته و بویژه، در کشورهای مهد صنایع دستی، میگویند تا از انظار تدابیر حمایتی و سیاستهای تشویقی، موجهات رشد و توسعه صادرات صنایع دستی را که یکی از اقلام مهم صادراتی آنها است فرام سازند. موفقیتی بنسند آمده در زمینه صدور گسترده محصولات دستی ناشی از عوامل زیر است:

- ۱- عدم مشابهت و فقدان جنبه رقابتی فرآورده های دست ساز با تولیدات صنعتی کشورهای پیشرفته. در این خصوص باید گفت که کشورهای پیشرفته بعنوان متقاضی در کنار مراکز تولید عمده محصولات دستی، امکانات توریستی فرام شده است تا جهانگردان ضمن اقامت در اینگونه مراکز از نزدیک با چگونگی تولید مصنوعات دست ساخته آشنا شوند به همین ترتیب می توان گفت صنایع دستی و صنعت توریسم در یکدیگر اثر متقابل دارند و میتوانند موجهات رشد و توسعه یکدیگر را فرام سازند.

مطرح بود و کشورهای در حال توسعه حکم عمده کننده را دارند (بر خلاف کالاهای صنعتی).

- ۲- افزایش نسبت صنایع دستی به کل تولید ملی به سطح متوسط ممالک در حال توسعه
- ۳- بالا بردن قدرت خرید و دامایلی نهانی به معرله مردم در کشورهای پیشرفته و علاقه آنان به خرید و استفاده از اشیاء هنری - معرفی.
- ۴- رعایت برخی ملاحظات اجتماعی و سیاسی از طرف کشورهای پیشرفته که موجب تمسین سهمیه و مخالفتیهای گمرکی برای فرآورده های دستی صادراتی ممالک جهان سوم شده است.

ایجاد هنر و فرهنگ صنایع دستی

معمولاً صنایع دستی را به هنر - صنعت یا هنر کاربردی (APPLIED ART) در برابر هنر محض (PURE ART) تعریف میکنند به بیان دیگر، صنایع دستی بصورت حلقه مشترکی است میان هنر و صنعت. در روند تکامل صنایع دستی نیز، غالباً مشاهده می شود که یک هنر بومی در برخورد با نیازهای زندگی، حالت صرفاً فوئی و فنتزی خود را از دست داده، وجه کاربردی و رفع نیاز پیدا کرده است. نمونه بارز این در گرونی و سوزندوزی بلوچ مشاهده میشود که تا بسند سالین پیش بصورت یک کار دستی توسط زنان پوهستان و برای تسلیای همی اجناس می شد. ولی امروزه اشیاء و محصولات گوناگونی که مصرف گریه دارد با استفاده از سوزندوزی و بافند و ترمیم برشته می شود. برون آنگه کوچکترین محل و فضایی در اصابت طرحها و رنگینگی سوزندوزی و بافند بصورت گسترده پیشرفت نیچینجا این تحول، دامت فراسیل و بومی پوهستان را گسترش داده و کوهپایهایی بیشتری را بصورت تولید کننده معرفی کرده و گسترش داده و خود، شادوم آرتزسمین می کند. در حالیکه هنر محض در هر جامعه منحصر به یک هنر گرفته است که در روند تحولات اجتماعی، از پیشروانگان برای استمداد به نظر می آید. به علت ارتباط نزدیک صنایع دستی با فرهنگ و سنتها از یکسو و با ساختار اقتصادی از سوی دیگر، موهوم و قلمرو آن در همه کشورهای ثابت و یکسان نیست. به گونه ای که در کشورهای صنعتی، بیشتر محتوای هنری آن مطرح بوده و غالباً به شکل کار در اتیله (STUDIO) یا CRAFT) در شهرها مشاهده میشود که در آن اقلام معدودی از فرآورده های دست - دست مبداء میسرند که، اصلاً دوره های تخصصی هنری را نیز گذرانده اند تولید می شود. در حالیکه در کشورهای جهان سوم، صنایع دستی غالباً بشکل فراگرمی (FOLK CRAFTS) در جوامع شهری و روستایی متداول است. آنچه که برهنشگر گوناگونی به صنایع دستی می بخشد، استقلال و خلاقیت فکری صنعتگر در ساخت اشیاء گوناگون است که در موهوم صنایع دستی ملاحظاتی با تولید انبوه مشاهده می کنیم. در همین موهوم خلاف جانی است که در موهوم صنایع دستی ملاحظاتی با تولید انبوه مشاهده می کنیم. در همین موهوم خلاف جانی است که در موهوم صنایع دستی ملاحظاتی با تولید انبوه مشاهده می کنیم. در همین موهوم خلاف جانی یکی از اجزای، متسین آلات کارخانه ای که در آن کار میکنند در می آید زیرا همواره موهوم به انجام یک سلسله عملیات تکراری و عملاً آورده و فرصت هرگونه ابتکار و حتی فکر کردن از او سلب می شود.

بدون تردید یکی از دلایل مهم در توجه اقتصادی - اجتماعی صنایع دستی، نقش آن در رفع زمینه های بیکاری است.

صنایع دستی در درآمد ملی هند، سهمی برابر ۱۴ درصد دارد و در مورد بسیاری از کشورهای روبه رشد دیگر نیز این سهم را بین ۸ تا ۱۶ درصد ذکر کرده اند.

معمولاً صنایع دستی را به هنر - صنعت یا هنر کاربردی در برابر هنر محض تعریف می کنند.

در کوتاهترین مدت میتوان فرآورده های دستی و روستایی را به خریداران شهری عرضه کرد

نقش صنایع دستی در تولید ملی

از آنجا که صنایع دستی اساساً متکی به منابع داخلی است از آنرو بطور معمول بیش از ۹۰ درصد ارزش داده ها در این رشته را که بیشتر شامل نیروی کار، مواد اولیه مصرفی و وسایل و ابزار کار است، می توان در داخل کشور فراهم کرد. طبعاً هرگونه افزایش در میزان تولید و فروش فرآورده های دستی، اثر مستقیم در ازبایدات تولید، تاخصس ملی دارد. لذا امروزه برخی از ممالک درحال توسعه که در حقیقت صاحبان اصلی صنایع دستی هستند بجای صدور مواد خام مانند پنبه، پشم، کتف، پوست، چوبه، اپریش و... تلاش می آن دارند که اینگونه مواد را به محصولات دستی که دارای تجربه و حس در ساخت و پرداخت آن می باشند تبدیل کنند و فرآورده های تولید شده را که دارای ارزش افزوده فوئی و معنایی نیز می باشد به ممالک دیگر و بویژه کشورهای پیشرفته صادر کنند. مشابهت به علت نبودن مواد و اطلاعات دقیق از میزان تولید سالانه محصولات دستی در کشورهای رو به رشد که تا حد زیادی ناشی از کمیت عامل به نوصیصری، این فرآورده ها در مناطق روستایی و عشایری و عدم برهه ان سر بازار است. همین سهم مهمی صنایع دستی در مجموع تولیدات ملی کشورهای مختلف جهان امکان پذیر نیست و برخی به از برآوردها و تخمین ها در این مورد میتوان اشاره کرد. از جمله آنکه صنایع دستی در درآمد ملی هند سهمی برابر ۱۴ درصد دارد و بسیاری از کشورهای رو به رشد، سهم صنایع دستی در درآمد ملی را بین ۸ تا ۱۶ درصد ذکر کرده اند.

نقش صنایع دستی در توسعه توریسم و مبادلات فرهنگی

صنایع دستی، یکی از مظاهر هنری و فرهنگی جامعه محسوب می شود و نظر به اینکه هر

په این ترښت مشاهده شوه که امری ضعیف دسی، پیښتونه تولیداتی ته دامت که ټکی په انکارات و کارخانای توپیرې درې در اول تولید، بصورت ایجاد تونو اول قناده در، طرح د تفرغ و یرکانه دت، در حالیکه ایجاد هرگونه تیر در و محصولات مشابه کارخانای و صنعت، تولید شوه، هزینه پدید بصورت استاده و آزمائش آلات، دستگاهه، حصه، د حتی تصد خط تولید خود بود، به علاوه برخی محدودیت در تولیدی محصولات مانیک مشاهده میشود. اما برای باقی باقیمانده در کارخانای تسامی معمولاً از سوی اهتفت ملی سختی نمیوان مشاهده کرد، در حالیکه امکان استفاده از استاده از خارج هر رنک هو برای تولید یک قطعه یا محصول استهلاک با رنگرزی در دسی وجود دارد. مجموع این ویژگیها هرښی خاص به مایع تریدرې ر صنعتگر و در مجموع به صنایع دستی که کشور را پرگرمی را میبخشند یا قطعه که دارای تاریخ، فرهنگ و هنر شناسیده باشد، است. از انهم در شرایطی که به گفته آقای آندرس کلانر، رئیس شورای جهانی صنایع دستی، فرهنگهای چندملیتی با تولید یکسان و ایزه خود در برابر همتایان، در جهت صرف فرهنگ و هویت ملی کشور، یی اولفته تلاشی نمیکنند که با سرانه به فرهنگهای شدمیسیط و اضافی اطراف بر روی صنعتگران، در آینده خطراتی ناشی از فرهنگ و بافت صنایع دستی را تهدید کند. بزرگتریکه در میان ایده هاو طرحهای ملی و هنری یا وینا بنامش "آل اسوه" در آذربایجانشرقی، اختراع تصویر آرتیپل داندروود، امیواس ازغالی به منظور تیز و یرکانه نه شده، مشاهده شده، ضمن آنکه لذا این صورت کاملای ایجاد میشود که سازمانهای مسئول و همچنین مؤرخان و هنرمن تلاش در جهت ایجاد، ترویج و طرحهای بومی و سنتی با الهام از محیط جغرافیایی، آثار تاریخی و باقی مانده گلها، نگارهای و آثار هنر، زمینه رصمه لازم را برای توجع هرچه بیشتر و باورگرمی از محیطهای تکراری و ویلاز اول در آنحال، ذهن صنعتگران را از برای توجع بیشتر و باورگرمی از محیط خود فراهم سازند.

برای این منظور در اغلب کشورهای که صنایع دستی آنها دارای ایجاد وسیعی است، مانند هند، اندونزی، تایوان، و مراکز طراحی (Design centre) زیر نظر شورای صنایع دستی مسئولیت سازمانی و انتشار بردهای فروش اصلی و بومی در منطقه کشور را در اختیار صنعتگران این صنایع میدهد. در هند، برخیزند که ایران نیز به توجع به سمت سازمان، ضمن شرایط جغرافیایی، ویرت اول بهانهی بسیاری تاریخی و یرگانهی حاداته و صنعتها، همچنین بسیار مغایر یی برای ایجاد و خلق طرحها و فروش اغلب استاده شومنها، در زمینه اول و میزبان و طرحهای انیمهی فراهم است. هرگونه ای که نه تنها باید از تولید بدهد یا مغرب بیگانه به مغربو صنایع دستی جایگزیر بیه عیب اید بلکه ضرورت اول در اصالت طرحهای هر منطقه از کشور نیز حفظ شود. در این مورد دیگر تازومی تشریح داشته اند؛ مثلاً برای طرح کاشانه یا پاره مینیاتر و پنجویب حرمانی تیزهفته شوه. جده تازومی چینی، طرحهای تهنهانی بافت زایل برینجند، فانی کاشی سفید یا عیارچین فانی خلق کاشانه تیزهفته وارد کرده است، با اینکه چه نوعی حافظ سازمان با هر مغرب، همیشه خالیبه تولید شده در زمینه سبک و پاره جایزه نمایشگاههایی بین المللی دنیا در فرجه به عرضه تولید کرده اند. تیردی پدیه که ایجاد و طرحی برای فروش و صنایع دستی در مناطق مختلف کشور که مدناسا از سوی محیط و فرهنگ ملی و هنر بخش میزبانان تازومی در حفظ اصالت و یرگی طرحها و فروش صنایع دستی را بر طرف سازد. در صورت عدم توجع به این موضوع، در نتیجه توسعه ارتباطات و مرادوات نه تنها شاهد اختلال بلکه مسخ و یی ارزش صنایع طراحی راجح در صنایع کشور خواهیم بود.

آشنایی با شورای جهانی صنایع دستی

با تأسیس سازمان ملل متحد، حفاظت از میراث های فرهنگی بشری بهینه بزرگسوا که سازمان جهانی، علمی، فرهنگی ملل متحد و همکاری شد. از سال ۱۹۸۶ میلادی با تأسیس شورای صنایع دستی (WORLD CRAFTS COUNCIL) جهانی یکی از ارگانهای رایسده به یونسکو، صنایع دستی و سنتی در فرانس، یمن، صنت و یموان بخشی از زندگی فرهنگی و حیات اقتصادی ملی مرده توجع قرار گرفت. شده ماه، همکاری که ابتدا با تعداد محدودی از اعضا، خلوه کار را آغاز کرد، کنه ۸۹ کشور جهان را دربر میگردد، و دربرنامه آن از دو سال پیش به "دکهها" پایتخت دامنکارک منتقل شده است.

همچنین هدفهایی که این شورا بصورت بانک ارگان غیرانتفاعی، غیردولتی دنبال میکند عبارتست از: ترویج، کمک و راهشانی صنعتگران و همچنین بالا بردن سطح اطلاعات فنی و شناخت حرفهای آنها با توجع به زمینههای متفاوت فرهنگی، ملی و سنن منوعه فخر که از کشورهای عضو.

برای دستیابی به این اصول و اهداف، شورای جهانی صنایع دستی با دولتها، موسسات ملی و بین المللی و بالاخره آندین ها و افراد بدیلاج، مشورتها برای به عمل می آورد. بهیوی استنادت غیره، از هر کشور فقط یه ارگان ملی بصورت برارنده، از راه راه هر کشور و در آنجین میوانند به عضویت شورای جهانی صنایع دستی بفرشته شود. البته تیزول عضویت نهابتاً متوجه به تصویب مجمع عمومی شورای مذکور است. سازمان صنایع دستی ایران از سال ۱۳۷۷ بعنوان ارگان ملی مسئول صنایع دستی کشور، بهعضویت شورای جهانی صنایع دستی درآمد. ارگان شده شورا عبارتست از مجمع عمومی و هیئت اجرایی. شورای جهانی صنایع دستی علاوه بر مجمع عمومی، دارای پنج کمیته اطلاعات فنی و اقتصادی، فرهنگی، اول و اول آمریکای شمالی و آمریکای جنوبی است که در راه هر یک از آنها یکی از دبیران شورای جهانی صنایع دستی قرار دارد. مجمع عمومی هر دو سال یکبار و میجام منطقه ای بطور سالیانه در یکی از کشورهای عضو تشکیل میدهد. مریل در دبر، بهمروری است که تقاضا زیرین سالیه، میراث فرهنگی، مسام، در دستور کار قرار گرفته است و بهت و تبادل نظر میشود. سایر فعالیتهای شورا برای رسیدن به اهداف با شده عبارتست از:

- ۱- برپایی کنفرانس ها و سمینارهای مختلف به منظور تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و فنی صنایع دستی، که یکی از مهمترین آنها تشکیل کنفرانس بین المللی تحت عنوان دلفش صنایع دستی در توسعه اقتصادی، با شرکت ۲۵۰ نماینده از ۸۹ کشور جهان در سال ۱۹۸۵ در جاکارتا پایتخت اندونزی بود. در اول است کنفرانس مشابهی نیز با عنوان موقعیت صنایع دستی در آخرین دهه قرن بیستم، در اول هیئت عام سال

سیاسی اقتصادی

در نهضت ملی سازی استرالیا برگزار شده

از جمله سمینارهای تخصصی که به ابتکار شورا تشکیل شده سمینار مربوط به تأمین منابع مالی لازم برای اجرای طرحهای صنایع دستی در کشورهای جهان سوم است که در سال ۱۹۸۵ میلادی با شرکت نمایندگان از کشورهای عضو و همچنین نمایندگان از سازمانهای مالی بین المللی مانند بانک جهانی، طرح توسعه ملل متحد (UNDP) و کنفرانس تجارت و توسعه (UNCTAD) در سیدنی برگزار و نظر موافق این سازمان ها بر یک بام اجرای طرحهای تولیدی صنایع دستی در کشورهای میزبان جلب شد.

بدون تردید یکی از نتایج مثبت این نشست، یاد دیننده شدن دیدگاههای کشورهای عضو و همچنین جمع بندی این گروه بود. در پاره مفهومی و متوافق صنایع دستی و جهت تیزکی صحیح آن در آینده است. به طوری که با یه گفته آقای آندرس کلانر، رئیس شورای جهانی صنایع دستی: "شورا که در ابتدا بیشتر به اهداف فرهنگی و هنر کار خود را آغاز کرده، امروزه به عنوان مرکز ارتباط اقتصادی و اجتماعی است" این امر در حقیقت توجع اول در استرالیا بوده، سم. از که صنایع دستی برای آنها یکی از منابع شده تأمین درآمد و اشتغال محسوب میشود و در تصمیم گیری های شورا برخی نشان میدهد.

برگزاری نمایشگاههایی بین المللی صنایع دستی که میوان به نمایشگاه محصولات دستیافت در ترمزوی و نمایشگاه محصولات باسار، ایشیه، برنجی و سلال در بنگلادش که در نتیجه ارائه تیزو تولید توسط صنعتگران کشورهای مختلف بود اشاره کرد. شناسایی صنایع دستی که در همزمان با کنفرانس بین المللی صنایع دستی در استرالیا در سال اینه، نمایشگاهی از تولیدات صنعتگران با حضور مسئولان آنها برگزار شد.

زیربنه های صنعتها در محل گلدنهای عالی یونسکو و کمک بنیادهای فرهنگی مختلف و همچنین بین صنعتگران کشورهای عضو، تولیدات بینه حداقل ۲۵ دلار در سال به تأمین منابع تولیدی صنایع دستی بزرگ صنعتی هر یک از ۲۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ دلار در سال به تأمین هزینه های صنایع دستی می گردد.

رویسهمه میوان گفت که هر یک از ایده های سالیانه این شورا در حقیقت بصورت تریبلی برای این ملت، خیراتشده و نیز از راه بیدارگری حاصله در زمینه توسعه صنایع دستی برای کار کشورهای عضو صنایع دستی است. بطوریکه یکی از نقطه نظرهای سازمان صنایع دستی ایران در سه مورد به آگاهی دیگران، مستحکم شوره رسد که ضمن استعلاک این قرار شد ابتدا در ایران و همچنین آسیای شرقی در پاکستان و سپس در اجلاس مجمع عمومی سال اینه در استرالیا به بحث و گفتگو گذاشته شود.

شهادتنامه، سازمان صنایع دستی ایران، به شرح ده شده است:

۱- ایدتی طرحها و فروش اختصاصی صنایع دستی هر کشور زیر نظر شورای جهانی صنایع دستی که گونادمد مورد تقلید و اقتباس سایر کشورها قرار گیرد. این موضوع هرگز نباید از نظر حفظ نشدنیهای اصلی فانی ایران که تجربه او، سوه، استفاده در سایر کشورها قرار گرفته است بیسار بیخبر خواهد بود.

۲- تصمیمی کنده و تیزبیشه فرهنگی خاصی به کنایههای صنایع دستی در ابرجصادنامه و واردات کشورهای مختلف بهصورتی رایج بین اتمضی مصلح همصدیبه مریه عودت نامه عمومی تعرفه و تجارت (GATT) یکسیده تعرفه های گمریکی برکسل (B.T.N) هرگونه ای که آمران صادرات صنایع دستی از تولیدات مشابه در کشورهای قابل تفکیک باشد این امر ممکن نشایی به ویژه مبنای فانی ایند، قلماسه و قلماسه صنایع به دست آمده از ارای طرح تولیدی و صادرات صنایع دستی در هر یک از کشورهای عضو خواهد بود.

۳- ایجاد صندوق مشترک با صنعتگران سازمانهای مالی بین المللی مانند بانک جهانی و نیز پرداخت تسهیلات ازبویکی صنایع دستی هر یک از کشورهای توسعه صنایع دستی در کشورهای که درآمد عضو شورا، این پیشنهادها در صورت تصویب در مجمع آسیایی و جهانی خواهد بود. کشورهای جهانی صنایع دستی عبارتند از:

● کشورهای آسی	● کشورهای آریکای	● کشورهای اروپایی	● کشورهای آسی
۱- اندونزی	۱- اتریش	۱- اتریش	۱- بوتان
۲- بانگلادش	۲- بنگلادش	۲- کاناها	۲- بنگلادش
۳- پاکستان	۳- برزیل	۳- آمریکا	۳- برونئی دارالسلام
۴- چین	۴- چین		۴- کامبوج
۵- چین	۵- کیشیا		۵- هندوستان
۶- دانمارک	۶- دانمارک		۶- ساحل عاج
۷- فرانسه	۷- فرانسه		۷- ایران
۸- آلمان شرقی	۸- آلمان شرقی		۸- استری
۹- آرژانتین	۹- آرژانتین		۹- لیبیا
۱۰- آرژانتین	۱۰- آرژانتین		۱۰- ماداگاسکار
۱۱- استرالیا	۱۱- بوتان		۱۱- مکزیک
۱۲- ایتالیا	۱۲- ایسلند		۱۲- موریس
۱۳- مالت	۱۳- ایرلند		۱۳- نروژ
۱۴- هلند	۱۴- اسرائیل		۱۴- نپال
۱۵- هند	۱۵- ایتالیا		۱۵- نپال
۱۶- هنگ کنگ	۱۶- هنگ کنگ		۱۶- سنگاپور
۱۷- نیوزیلند	۱۷- هنگ کنگ		۱۷- سنگاپور
۱۸- هنگ کنگ	۱۸- هنگ کنگ		۱۸- سنگاپور
۱۹- هنگ کنگ	۱۹- هنگ کنگ		۱۹- سنگاپور
۲۰- هنگ کنگ	۲۰- هنگ کنگ		۲۰- سنگاپور
	۲۱- هنگ کنگ		۲۱- سنگاپور
	۲۲- هنگ کنگ		۲۲- سنگاپور
	۲۳- هنگ کنگ		۲۳- سنگاپور
	۲۴- هنگ کنگ		۲۴- سنگاپور
	۲۵- هنگ کنگ		۲۵- سنگاپور
	۲۶- هنگ کنگ		۲۶- سنگاپور